

EINAR LÖNNBERG

* 24. 12. 1865 † 21. 11. 1942.

Ved Prof. EINAR LÖNNBERGS Død er en førende Skikkelse indenfor den internationale Zoologi gaaet bort, Sveriges mest fremstaaende Hvirveldyrforsker, sit Lands første Autoritet i Jagt- og Fredningssager.

Efter i 1891 at have taget Doktorgraden virkede EINAR LÖNNBERG indtil 1903 som Fiskeribiolog og ansattes derpaa ved Göteborgs Museums naturvidenskabelige Afdeling. Allerede 1904 kaldtes han dog til Stockholm som Professor og Leder af Naturhistoriska Riksmuseets Vertebrat-afdeling, en Stilling, han beklædte indtil han i 1933 trak sig tilbage. I hans Tid foregik det stockholmske Museums Flytning ud til Monumentalbygningen i Frescati udenfor Byen, og under hans Ledelse voksede Hvirveldyrafdelingen ganske enormt, særlig Pattedyr- og Fuglesamlingerne, der nu er de største og rigeste i Norden. I 1892 foretog LÖNNBERG sin første Ekspedition, der gik til Florida; den næste gjaldt det kaspiske Hav i 1899, og den tredje og langt den største Ekspedition foretoges 1910—11 til Britisk Østafrika, hvorunder mægtige Samlinger tilvejebragtes.

Prof. LÖNNBERG udfoldede en ganske enestaaende Produktivitet. Hans Kundskabsmængde var overordentlig stor, og han beherskede de fleste af Dyrerigets Grupper, men koncentrerede sig i de senere Aar mest om Fugle og Pattedyr. Naar „Dansk ornithologisk Forening“ føler Trang til at mindes Prof. LÖNNBERG, er det først og fremmest paa Grund af hans store Betydning for Ornithologien, ikke mindst for den nordiske Fugleverdens Beskyttelse.

LÖNNBERGS utallige ornithologiske Afhandlinger var af systematisk, sjældnere af zoogeografisk Natur og omhandlede kun i enkelte Tilfælde

rent biologiske Spørgsmaal. Særlig bemærkelsesværdig er Behandlingen af Fuglene fra adskillige svenske Ekspeditioner til Afrika, Asien (Sven Hedin, o. a.) og fra mange andre Steder. Med stor Interesse helligede sig LÖNNBERG ogsaa den hjemlige svenske Fugleverden, om hvilken han har offentliggjort talrige Beretninger og flere Bøger. Af disse maa nævnes de ogsaa her i Landet meget anvendte Haandbøger: Sveriges Ryggradsdjur (1914), Sveriges jaktbara Djur (1923), Svenska Fåglar efter Naturen och på Sten ritade (1929; med v. WRIGHTS pragtfulde Farvetavler), og Svenska Fåglars Flyttning (1935).

LÖNNBERGS Hjertebarn var utvivlsomt det af ham selv i 1905 oprettede Tidsskrift „Fauna och Flora“, som han selv redigerede til sin Død. Tidsskriftet har til Hensigt at bygge Bro mellem Fagzoologerne og de mange naturinteresserede Amatører og beskæftigede sig særlig med den svenske Faunistik. Paa dette Omraade har Tidsskriftet haft en ikke ringe Betydning, og for Fuglenes Vedkommende kan Indholdet i mangt og meget minde om „Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrift“. I „Fauna och Flora“ har LÖNNBERG publiceret en lang Række Arbejder, dels originale (f. Eks. om Ringmærkning), dels Referater og populære Artikler; i stoffattige Tider skrev han næsten Hefterne alene.

Som en særlig Specialitet, som LÖNNBERG i de senere Aar dyrkede op, maa omtales hans Undersøgelser over de gule Farvestoffer, Lipochromernes Natur hos Hvirveldyrene. Han kom her ind paa biokemiske Arbejdsomraader, der laa hans øvrige Forskning fjernt.

Trods sin omfattende Skribentvirksomhed var LÖNNBERG ikke nogen Stuelærd. Han foretog jævnlig Ekskursioner i Sveriges udstrakte Natur, var ivrig Jæger og samlede samtidig ind til Riksmuseet. Hans store Kendskab til Faunaen og hans Interesse for Jagt skaffede ham tidligt i Forbindelse med de svenske Jagtorganisationer, indenfor hvilke han efterhaanden kom til at staa som den førende Autoritet. Han var saaledes Medlem af Bestyrelsen for „Svenska Jägareförbundet“ i 1907—36, deraf Formand i 1931—36, og har betydet ganske overordentlig meget for svensk Jagt og Naturfredning. Han var Formand for „Vetenskapsakademien Naturskyddskommitté“ og var herigennem en af Hovedfigurerne indenfor den svenske Naturfredning, ligesom han i den internationale Fuglefredning indtog en fremskudt Stilling.

LÖNNBERGS mangeartede Arbejde vakte Opmærksomhed i baade Ind- og Udland og skaffede ham i Tidens Løb megen Anerkendelse. Hans store Virksomhed tilligemed talrige offentlige Hverv maa have krævet hele hans Tid. LÖNNBERG ejede betydelige repræsentative Evner og optraadte ofte paa internationale Møder og Kongresser som sit Lands Talsmand. Han førte sig med stor Myndighed og Overlegenhed og hans Ord havde Vægt. Han var i sin Fremtræden som oftest meget reserveret og var ret streng i sine Domme, men overfor sine nærmeste Venner skal han have udfoldet et friskt Humør og et menneskeligt og venligt Sind.

FINN SALOMONSEN.